

ឆ្នាំទី៣ លេខ ២៦ ថ្ងៃទី ២៣ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ ១៩៩៥ រាជកិច្ច ទំព័រ ១១៣១

មាត្រា ៣ : ព្រះរាជក្រឹត្យចូលជាធរមានច្បាប់ ចាប់ពីថ្ងៃឡាយព្រះហស្តលេខាតទៅ ។

ធ្វើនៅរាជធានីភ្នំពេញ, ថ្ងៃទី ០៥ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ ១៩៩៥

ព្រះហស្តលេខា

នរោត្តម សីហនុ

* * *

ព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស/រកត/០៧៩៥/៥៧

យើង

ព្រះបាទសម្តេចព្រះ នរោត្តម សីហនុ ច័ន្ទ

ព្រះមហាក្សត្រ នៃ ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

* * *

- បានឃើញរដ្ឋធម្មនុញ្ញ នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ឆ្នាំ ១៩៩៣
- យោងតាមព្រះរាជក្រឹត្យរបស់ព្រះករុណាព្រះបាទសម្តេចព្រះ នរោត្តម សីហនុ ច័ន្ទ ព្រះមហាក្សត្រនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ចុះថ្ងៃទី ០១ ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ ១៩៩៣ ស្តីពី ការតែងតាំងរាជរដ្ឋាភិបាលជាតិកម្ពុជា
- យោងតាមសំណើរបស់នាយករដ្ឋមន្ត្រីទី ១ និងនាយករដ្ឋមន្ត្រីទី ២ នៃ រាជរដ្ឋាភិបាលជាតិកម្ពុជា

ត្រាស់បង្គាប់

មាត្រា ១ : តែងតាំងជាទីប្រឹក្សាសម្តេចក្រមព្រះនាយករដ្ឋមន្ត្រីទី ១ នៃរាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា នូវឥស្សរជន ដូចមានរាយនាមខាងក្រោម :

- អ្នកអង្គម្ចាស់ ស៊ីសុវត្ថិ ជាន់ដារាចឡ ទទួលបន្ទុកកិច្ចការទំនាក់ទំនងអន្តរជាតិមានឋានៈស្មើអនុរដ្ឋលេខាធិការ។
- ឯកឧត្តម អ៊ុំ គឹមឡែង ទទួលបន្ទុកកិច្ចការទំនាក់ទំនងជាត្រង់រវាងមហាផ្ទៃ មានឋានៈស្មើអនុរដ្ឋលេខាធិការ។

ឆ្នាំទី៣ លេខ ២៦ ថ្ងៃទី ២៣ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ ១៩៩៥ រាជកិច្ច ទំព័រ ១១៣២

រដ្ឋលេខាធិការ ។

- ឯកឧត្តម ជ័យ សោភ័ណ ទទួលបន្ទុកកិច្ចការរដ្ឋបាលមានឋានៈស្មើ
អនុរដ្ឋលេខាធិការ ។

មាត្រា ២ : នាយករដ្ឋមន្ត្រីទី១ និងនាយករដ្ឋមន្ត្រីទី ២ នៃរាជរដ្ឋាភិបាលជាតិកម្ពុជាត្រូវទទួល
បន្ទុកអនុវត្តអោយបានសម្រេចព្រះរាជក្រឹត្យនេះ ។

មាត្រា ៣ : ព្រះរាជក្រឹត្យចូលជាធរមានច្បាប់ ចាប់ពីថ្ងៃច្បាយព្រះហស្តលេខានេះតទៅ ។

ធ្វើនៅរាជធានីភ្នំពេញ, ថ្ងៃទី ០៨ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ ១៩៩៥

ព្រះហស្តលេខា

នរោត្តម សីហនុ

* * *

II- នីតិការគណៈរដ្ឋមន្ត្រី

១- អនុក្រឹត្យ

ភ្នំពេញ, ថ្ងៃទី ២០ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ ១៩៩៥

អនុក្រឹត្យ លេខ : ៥៧ អនក្រ.បក

ស្តីពីការបញ្ចូលកិច្ចការនៃការងារនាយករដ្ឋមន្ត្រី

* * *

រាជរដ្ឋាភិបាល

- បានឃើញរដ្ឋធម្មនុញ្ញនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានឃើញច្បាប់ការងារដែលប្រកាសអោយប្រើដោយក្រឹត្យលេខ ៩៩ ក្រ
ចុះថ្ងៃទី ១៣ ខែ តុលា ឆ្នាំ ១៩៩២
- បានឃើញច្បាប់ស្តីពីការរៀបចំ និង ការប្រព្រឹត្តិទៅនៃគណៈរដ្ឋមន្ត្រី
ដែលប្រកាសអោយ ប្រើដោយព្រះរាជក្រម ចុះថ្ងៃទី ២០ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ ១៩៩៤
- បានឃើញព្រះរាជក្រឹត្យរបស់ព្រះករុណាព្រះបាទ សម្តេចព្រះ នរោត្តម សីហនុ

- ឆ្នាំទី៣** ព្រះមហាក្សត្រ នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ចុះថ្ងៃទី ០១ ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ ១៩៩៣ ស្តីពីការតែងតាំងរាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា
- បានឃើញព្រះរាជក្រឹត្យរបស់ព្រះករុណា ព្រះបាទសម្តេចព្រះ **នរោត្តម សីហនុ**
- ឆ្នាំទី៤** ព្រះមហាក្សត្រ នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ចុះថ្ងៃទី ២៤ ខែ តុលា ឆ្នាំ ១៩៩៤ ស្តីពីការកែសម្រួលសមាសភាពរាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា
- តាមសំណើរបស់រដ្ឋលេខាធិការ ក្រសួងសង្គមកិច្ចការងារ និង អតីតយុទ្ធជន
- សំរេច**

មាត្រា ១ : ដើម្បីដោះស្រាយជីវភាព និង បង្កើនមុខជំនាញវិជ្ជាជីវៈ រាជរដ្ឋាភិបាលអនុញ្ញាត អោយបញ្ជូនពលករខ្មែរទៅធ្វើការនៅបរទេសនៅពេលដែលទីផ្សារ ការងារ ក្នុងប្រទេសមិនទាន់មានលទ្ធភាពទទួលយកអ្នកគ្មានការងារធ្វើ និង អ្នកដែលមាន ការងារធ្វើមិនពេញលេញបានអស់ និង រកប្រាក់ចំណូលចូលថវិកាជាតិ ។

មាត្រា ២ : ការបញ្ជូនពលករខ្មែរទៅធ្វើការនៅបរទេស និង ការគ្រប់គ្រងពលករទាំងនេះជា សមត្ថកិច្ចរបស់ក្រសួងសង្គមកិច្ចការងារ និង អតីតយុទ្ធជន ។

ក្រសួងសង្គមកិច្ចការងារ និង អតីតយុទ្ធជនអាចអនុញ្ញាតតាម ប្រកាសរបស់ក្រសួងអោយក្រុមហ៊ុនណាមួយបញ្ជូនពលករខ្មែរទៅធ្វើការ នៅបរទេសបាន ។

ក្រសួងសង្គមកិច្ចការងារ និង អតីតយុទ្ធជន ត្រូវចេញសារចរណ៍នាំ អនុវត្តបន្ថែម ទៀតក្នុងករណីចាំបាច់ ។

ក្រសួងសង្គមកិច្ចការងារ និង អតីតយុទ្ធជន ត្រូវសហការជាមួយ ក្រសួងមហាផ្ទៃក្នុងការធ្វើទំនាក់ទំនងបែបបទជូនជាលិខិតឆ្លងដែនជាដើម ដើម្បី បញ្ជូនពលករទៅបរទេស ហើយត្រូវសហការជាមួយក្រសួងការបរទេស និង សហប្រតិបត្តិការអន្តរជាតិ ក្នុងការគ្រប់គ្រងពលករ ខ្មែរដែលធ្វើការនៅ បរទេស ។

មាត្រា ៣ : ត្រូវបានចាត់ទុកជាបេក្ខជនសំរាប់ជ្រើសរើសបញ្ជូនអោយទៅធ្វើការនៅបរទេស ពលករខ្មែរ ទាំងពីរភេទមានអាយុចាប់ពី ១៨ ឆ្នាំឡើងទៅ ដែលបានដាក់ពាក្យ សុំរកការងារធ្វើនៅក្រសួងសង្គមកិច្ចការងារ និង អតីតយុទ្ធជន ។

មាត្រា ៤ : ក្រសួងសង្គមកិច្ចការងារ និង អតីតយុទ្ធជន ហៅថាភាគីផ្តល់ពលករ ។

ក្រុមហ៊ុនដែលស្នើសុំជ្រើសរើសពលករ ហៅថាភាគីទទួលពលករ ។

មាត្រា ៥ : រាល់សំណើពីភាគីទទួលពលករ ត្រូវបញ្ជាក់អោយច្បាស់លាស់អំពីលក្ខខណ្ឌសំខាន់ៗ ជាអាទិ៍ :

- កាលបរិច្ឆេទចាប់ផ្តើមអនុវត្ត និង បញ្ចប់ការងារ
- ប្រភេទការងារ
- ទីកន្លែងទៅធ្វើការងារ
- ចំនួន និង មុខជំនាញរបស់ពលករ
- ប្រាក់បៀវត្ស ប្រាក់បំណាច់ផ្សេងៗ ដោយគិតទាំងការស្នាក់នៅ ហូបចុក ស្លៀកពាក់ព្យាបាល ព្រមទាំងបញ្ហាផ្សេងៗ ទៀតក្នុងជីវភាពប្រចាំថ្ងៃ
- ការដឹកជញ្ជូនពលករទៅ និង មក ។

ក្រោយពីទទួលសំណើ ភាគីផ្តល់ពលករត្រូវឆ្លើយទៅភាគីទទួលពលករវិញយ៉ាងយូរឆាប់បំផុត ៤៥ ថ្ងៃដោយត្រូវបញ្ជាក់ថា តើអាចផ្តល់ពលករបានកម្រិតណា ឬ មិនបាន ឬ ត្រូវពិភាក្សាគ្នាបន្ថែមទៀត ។

ភាគីទទួលពលករ ត្រូវឆ្លើយមកភាគីផ្តល់ពលករវិញយ៉ាងយូរ ៣០ ថ្ងៃ ថា តើត្រូវការពលករ ទាំងអស់នោះឬទេ ឬត្រូវការតែកម្រិតណាមួយនោះដោយត្រូវចូលមកពិភាក្សានៅពេលជាមួយគ្នានេះដែរ។ ហួសរយៈពេល ៣០ ថ្ងៃ ហើយបើគ្មានចម្លើយ និង មិនឃើញចូលមកពិភាក្សា ទេភាគីផ្តល់ពលករកំណត់ថា ភាគីទទួលពលករមិនត្រូវការពលករទាំងនោះទេ ។

មាត្រា ៦ : ការបញ្ជូនពលករទៅបរទេសអាចអនុវត្តបាន លុះត្រាតែមានការអនុញ្ញាតពីភាគីផ្តល់ពលករ និងត្រូវមានកិច្ចសន្យាការងាររវាងពលករ ជាមួយភាគីទទួលពលករ ។

មាត្រា ៧ : ក្រោយពេលទទួលបានការអនុញ្ញាតជាផ្លូវការរយៈពេល ៧ ថ្ងៃ យ៉ាងយូរ ភាគីទទួលពលករត្រូវកំណត់ប្រាក់ធានាចំនួនមួយរយពាន់ដុល្លារអាមេរិកនៅក្នុងគណនីរបស់ភាគីផ្តល់ពលករ ។

បើភាគីទទួលពលករមិនបានបង់ប្រាក់ធានានេះទេ ការអនុញ្ញាតនេះនឹងត្រូវចាត់ទុកជាមោឃៈ ។

ប្រាក់តំកល់នេះ សំរាប់អោយភាគីផ្តល់ពលករបើកអោយពលករ ជំនួស ភាគីទទួលពលករក្នុងករណីដែលភាគីនេះ មិនបានគោរពលក្ខខ័ណ្ឌណាមួយ ដែលមានចែងក្នុងកិច្ចសន្យាការងារ ។

ក្នុងពេលអនុវត្តកិច្ចសន្យាការងារ បើប្រាក់តំកល់នេះត្រូវបានដកខ្វះ ដើម្បី អោយពលករភាគីទទួលពលករត្រូវបង់បំពេញអោយ បានគ្រប់ចំនួន ឡើងវិញ។

ភាគីទទួលពលករអាចដកប្រាក់តំកល់នេះទៅវិញបាននៅពេលចប់កិច្ច សន្យាការងារជាស្ថាពរជាមួយពលករទាំងអស់ ។

ប្រាក់តំកល់ក្នុងមាត្រានេះ អាចបន្ថែមបន្ថយបានចំពោះនិយោជកដែល ត្រូវការជ្រើសរើសពលករខ្មែរ តែបន្តិចបន្តួចដោយផ្ទាល់ ដើម្បីយក ទៅធ្វើការ ក្នុងរោងជាង ឬ រោងសិប្បកម្មរបស់ខ្លួន ។ ប៉ុន្តែនិយោជកនោះ ចាំបាច់ត្រូវ ពិភាក្សាជាមួយក្រសួងសង្គមកិច្ចការងារ និង អតីតយុទ្ធជន ដើម្បីធ្វើកិច្ចសន្យា ឯកភាពជាមួយពលករទាំងនោះ ។

មាត្រា ៨ : ភាគីទទួលពលករត្រូវបង់សោហ៊ុយសេវា និង ការរៀបចំឯកសារផ្សេង ៗ ជូនភាគី ផ្តល់ពលករតាមការឯកភាពគ្នាដែលមានកំណត់ក្នុងកិច្ចសន្យា ។

មាត្រា ៩ : កិច្ចសន្យាការងារ ត្រូវបញ្ជាក់អោយច្បាស់ជាអាទិ៍ ÷

- ឈ្មោះ និង អាស័យដ្ឋានរបស់ភាគីនីមួយ ៗ
- កាលបរិច្ឆេទនៃការចាប់ផ្តើម និង បញ្ចប់កិច្ចសន្យា
- ទីកន្លែង និង ប្រភេទការងារជាក់ស្តែង
- ~~អនុលោមតាមពលករ~~
- ប្រាក់បៀវត្ស និង ប្រាក់បំណាច់ផ្សេង ៗ
- ភាគបៀវត្ស និង ប្រាក់បំណាច់ផ្សេង ៗ ដែលត្រូវបញ្ជូនមកគ្រួសារ
- ពេលវេលាធ្វើការ និង ថ្ងៃឈប់សំរាកប្រចាំសប្តាហ៍ ប្រចាំឆ្នាំ
- ការស្នាក់នៅ ហូបចុក ស្លៀកពាក់ ព្យាបាល
- ការបង់ប្រាក់ធានារ៉ាប់រងចំពោះពលករម្នាក់ ៗ
- ការប្រគល់ និង ទទួលពលករពេលទៅ និង ពេលត្រឡប់មកវិញ
- សោហ៊ុយដឹកជញ្ជូនពលករទៅ និង មក

- ករណីដែលត្រូវបញ្ជូនពលករមកមាតុប្រទេសវិញមុនកាលកំណត់ក្នុងកិច្ចសន្យាការងារ។

មាត្រា១០ : ពលករទាំងអស់ត្រូវមានសិទ្ធិឈប់សំរាកប្រចាំឆ្នាំដោយមានប្រាក់ឈ្នួល ដែលភាគីទទួលពលករត្រូវចេញអោយ ។ ឯចំនួនថ្ងៃឈប់សំរាកនេះ ត្រូវគិតជាថ្ងៃធ្វើការធម្មតាមួយថ្ងៃកន្លះយ៉ាងតិចក្នុងរយៈពេលធ្វើការមួយខែជាប់ ។

មាត្រា១១ : កិច្ចសន្យាការងារ ត្រូវធ្វើជាពីរភាសាដែលមានតំលៃស្មើគ្នា គឺ ភាសាខ្មែរ និងភាសាបារាំងឬ អង់គ្លេស ។ រយៈពេលនៃកិច្ចសន្យាការងារមិនត្រូវអោយលើសពីរឆ្នាំឡើយ ។

នៅពេលចប់អាណត្តិនៃកិច្ចសន្យាការងារ ភាគីទាំងពីរអាចពិភាក្សាគ្នាបន្តអនុវត្តកិច្ចសន្យាទៅទៀតបាន ឬ មួយធ្វើកិច្ចសន្យាសារថ្មី ។ កិច្ចសន្យាបន្តការងារតទៅទៀត ឬ ធ្វើ សារថ្មីក៏ត្រូវមានការចុះទិដ្ឋាការសារថ្មីពីក្រសួងសង្គមកិច្ចការងារ និង អតីតយុទ្ធជនដែរ។

មាត្រា១២ : ភាគីផ្តល់ពលករ ជាអ្នកជ្រើសរើសពលករតាមមុខជំនាញនីមួយៗ អោយបានគ្រប់ចំនួនដែលបានកំណត់ក្នុងកិច្ចសន្យាការងារ ។

កិច្ចសន្យាការងារ ដែលពលករចុះហត្ថលេខាជាមួយភាគីទទួលពលករត្រូវមានចុះទិដ្ឋាការរបស់អធិការការងារមានសមត្ថកិច្ច ។

មាត្រា១៣ : នៅពេលចុះកិច្ចសន្យាការងារ ពលករម្នាក់ៗ ត្រូវផ្តល់ ៖

- ជីវប្រវត្តិសង្ខេបរបស់សាមីជនមានបិទរូបថត ៤ x ៦ សម ២ សន្លឹក
- សំបុត្រថ្កោលទោស ២ ច្បាប់
- លិខិតបញ្ជាក់សុខភាព ដែលចេញអោយដោយនាយកដ្ឋានពេទ្យការងារ ២ ច្បាប់
- សេចក្តីថ្លែងសញ្ញាប័ត្រ ឬ លិខិតបញ្ជាក់មុខជំនាញ « បើសិនជាមាន » ២ ច្បាប់
- សេចក្តីថ្លែងលិខិតឆ្លងដែនរបស់សាមីជន ២ ច្បាប់
- ប័ណ្ណសំគាល់ការងារ ១ ច្បាប់

មាត្រា១៤ : មុនពេលចេញដំណើរទៅបរទេសភាគីផ្តល់ពលករ និង ទទួលពលករ ត្រូវទទួលបន្ទុករៀបចំធ្វើកម្មសិក្សាអំពីរបៀបរបបធ្វើការងាររបៀបរបបរស់នៅទំនៀមទំលាប់ប្រពៃណី និង ច្បាប់ទំលាប់ជាចាំបាច់របស់ប្រទេសទទួលពលករ ។

មាត្រា១៥ : ប្រាក់បៀវត្សរបស់ពលករម្នាក់ ។ ត្រូវជាប់ពន្ធតាមច្បាប់ជាធរមាន នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ។

មាត្រា១៦ : ភាគីទទួលពលករ ត្រូវរាប់រងចេញសោហ៊ុយចំណាយ អោយមន្ត្រីរបស់ប្រទេសផ្តល់ពលករទៅបំពេញបេសកកម្ម ដើម្បីជូនពលករទៅដល់ប្រទេសទទួលពលករ ត្រួតពិនិត្យលក្ខខណ្ឌការងារ ទីកន្លែងធ្វើការងារ និង ទីស្នាក់អាស្រ័យរបស់ពលករដែលបានកំណត់ក្នុងកិច្ចសន្យា ។

ភាគីផ្តល់ពលករ ត្រូវបញ្ជូនមន្ត្រីទៅពិនិត្យការ អនុវត្តកិច្ចសន្យា រាងការដល់ទីកន្លែងក្នុងរយៈពេលដែលចាំបាច់ ។

មាត្រា១៧ : បើមានវិវាទការងារកើតឡើង ភាគីទទួលពលករត្រូវពិភាក្សា និង ដោះស្រាយជាមួយពលករភ្លាម ដោយផ្អែកទៅលើកិច្ចសន្យាការងារ ។ បើការពិភាក្សានេះមិនអាចសំរុះសំរួលគ្នាបានទេនោះ គេត្រូវផ្តល់ព័ត៌មានភ្លាមទៅស្ថានឯកអគ្គរាជទូត ឬ បេសកកម្មទូតរបស់ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាប្រចាំប្រទេសនោះ ដើម្បីចូលរួមដោះស្រាយ ។

មាត្រា១៨ : ភាគីទទួលពលករ ត្រូវផ្តល់ព័ត៌មានដល់ភាគីផ្តល់ពលករអោយបាន ៤៥ ថ្ងៃមុន កាលបរិច្ឆេទនៃការវិលត្រឡប់មកមាតុប្រទេសវិញពិតប្រាកដរបស់ពលករ ។

ភាគីទទួលពលករ និង ភាគីផ្តល់ពលករត្រូវរៀបចំរួមគ្នាអំពីប្រតិទិននៃការធ្វើមាតុភូមិនិវត្តន៍របស់ពលករ ។

មាត្រា១៩ : ការចាត់ខ្លួនរបស់ពលករនៅក្នុងរយៈពេលអនុវត្តកិច្ចសន្យាការងារ ភាគីទទួលពលករត្រូវផ្តល់ព័ត៌មានជាបន្ទាន់ដល់ស្ថានឯកអគ្គរាជទូត ឬ បេសកកម្មទូតរបស់ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាប្រចាំប្រទេសនោះ និង មកក្រសួងសង្គមកិច្ចការងារ និង អតីតយុទ្ធជន នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ។

មាត្រា២០ : ជនណាដែលបញ្ជូនពលករខ្មែរ ទៅធ្វើការនៅបរទេសដោយល្មើសនឹងបទបញ្ញត្តិទាំងឡាយក្នុងអនុក្រឹត្យនេះត្រូវផ្តន្ទាទោសតាមច្បាប់ជាធរមាន ។

មាត្រា២១ : បទបញ្ញត្តិទាំងឡាយណាដែលផ្ទុយនឹងអនុក្រឹត្យនេះ ត្រូវទុកជានិរាករណ៍ ។

មាត្រា២២ : សហរដ្ឋមន្ត្រីទទួលបន្ទុកទិស្តីការគណៈរដ្ឋមន្ត្រី សហរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងមហាផ្ទៃ រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងការបរទេស និង សហប្រតិបត្តិការអន្តរជាតិ រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច

និង ហិរញ្ញវត្ថុ រដ្ឋលេខាធិការក្រសួងសង្គមកិច្ចការងារ និង អតីតយុទ្ធជនត្រូវ
អនុវត្តអនុក្រឹត្យនេះចាប់ពីថ្ងៃចេញព្រះហស្តលេខា និង ចុះហត្ថលេខាតទៅ ។

នាយករដ្ឋមន្ត្រីទី ១	នាយករដ្ឋមន្ត្រីទី ២
ព្រះហស្តលេខានិងត្រា	ហត្ថលេខា និង ត្រា
នរោត្តម រណឫទ្ធិ	ហ៊ុន សែន

* * *

២—សេចក្តីសម្រេច

រាជធានីភ្នំពេញ, ថ្ងៃទី ១៧ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ ១៩៩៥

សេចក្តីសម្រេច លេខ ៥០ សសរ

ស្តីពីការបង្កើតគណៈកម្មការត្រួតពិនិត្យ និង

ដេញថ្លៃឈើដែលនៅសសសល់ក្រោយឱ្យសាងសង់

* * *

រាជរដ្ឋាភិបាល

បានឃើញរដ្ឋធម្មនុញ្ញនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

- បានឃើញព្រះរាជក្រឹត្យរបស់ព្រះករុណាព្រះបាទសម្តេចព្រះ នរោត្តម សីហនុ
ច័ន្ទ ព្រះមហាក្សត្រនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ចុះថ្ងៃទី ០១ ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ
១៩៩៣ ស្តីពីការ តែងតាំងរាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា .
- បានឃើញច្បាប់ស្តីពីការរៀបចំ និង ការប្រព្រឹត្តិទៅនៃគណៈរដ្ឋមន្ត្រី
ដែលប្រកាស អោយប្រើដោយព្រះរាជក្រម ចុះថ្ងៃទី ២០ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ ១៩៩៤
- បានឃើញព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស.រកត.១០៩៤.៨៣ ចុះថ្ងៃទី ២៤ ខែ តុលា
ឆ្នាំ ១៩៩៤ ស្តីពីការកែសំរួលសមាសភាពរាជរដ្ឋាភិបាល .
- តាមការចាំបាច់របស់រាជរដ្ឋាភិបាល